

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 6 korona.
Egyszeri szám ára 4 fillér.

MÉREJELÉN BETEKINTÉSI SZER-
szombaton és egyes rendki-
vüli alkalmakkor.

A VÁROS

SZERKESZTŐSÉG:

Városi közelevtár (városház,
földszint 7. sz. ide küldendő)
a kéziratok.

KIADÓHIVATAL:

Városi könyvnyomda-vállalat
irodája. Ide küldendő az
előfizetési díjak és hirdetések.

KÖZIGAZGATÁSI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Főszerkesztő: VECSEY IMRE. ♦♦ Felelős szerkesztő: KONCZ ÁKOS.

Kiadótulajdonos: A VÁROSI KÖNYVNYOMDA-VÁLLALAT.

A Szikszay és Tábornoki házaksorsa.

Városunk törvényhatósági bizottsági közgyűlése már régebben elhatározta, hogy a Piac-utcán levő ódon Tábornoki és megvett Szikszay házat értékesíti vagy eladás, vagy felépítés folytán. Ezen kérdést megoldását sürögőse tette a Debreczeni Első Takarékpénztár, mely pompás palotát épít a Piac- és Kossuth-utcai szegleten. A közgyűlés a két telek értékesítésének előmunkálataival a városi tanácsot bízta meg, amely pályázatot hirdetett az értékesítésre és építkezésre. A lejáratú időig három ajánlat érkezett be és pedig:

Rimanóczy Kálmán, nagyvárosi műépítészé, *Sesztina Jenő* és *Tóth István*, *Pavlovics és Szilágyi* cégé. Az ajánlatok felbontásánál Vecsey Imre főigazgató elnökölt. Jelen voltak Körner Adolf és Varga Elemér dr. tanácsnokok, Magoss György tiszti főigazgató, Roncsik Lajos főszámvevő, Márk Endre, Szentkirályi Tivadar biz. tagok, Tóth István építő, Pavlovits építész és Borsos József építész, h. főmérnök.

A *Rimanóczy* ajánlata így szól: A telkeken háromemeletes épületet épít körülbelül 960,000 koronáért. Az épületet Debreczen sz. kir. város építtetné fel és a tervező garanciát vállal arra, hogy a palota évenként 80,000 koronát jövedelmez a városnak. Amennyiben a város ezt az ajánlatot nem fogadná el, hajlandó a terveket a magyar építész- és mérnök egylet-által megszabott díj mellett a városnak kivitelre átengedni.

Sesztina Jenő és *Tóth István* a maguk költségén hajlandók a palotát felépíttetni. Az elbontandó épület anyaga az építőké lenne. Az épületre 800,000 kor. szánnak. Az új palota jövedelmét 35 évig ők huznák, azután a város tulajdona lenne. Az első öt évben fizetnének ezzel szemben a városnak évenként 19,000 koronát, mely minden öt évben 1000 koronával emelkednék. A terveket hajlandók eladni 15,000 koronáért. Tervükben átjárót létesítenek a Bosznay házhoz keresztül, melyre nézve a Bosznay-cég beleegyezését csatolják.

Pavlovics és Szilágyi-cég szintén a maga költségén óhajta a palotát felépíteni három emeletre 880,000 korona értékben. A telket és palotát 50 évi használatra kéri. A városnak évenként 20,000 koronát fizetnének és 50 év múlva a palota a város tulajdonába menne át. Hajlandók üveg csarnokot építeni, ahonnan a Kardos-féle házhoz keresztül lenne átjáró a Kossuth-utcára. A terveket szintén hajlandók bizonyos díj ellenében a városnak átengedni.

Az ajánlatokat a városi tanács kiadta a mérnöki hivatalnak és véleményes jelentése után fog határozni.

Mind a három terv értékes és ha a telkeken egy nagyarányú modern palota épül, bizonyára nagyon fog emelni városunk nagyvárosias jellegét.

A színházi pályázat eredménye.

A városi Tanács a színházra pályázatot hirdetvén, arra az ország két legkiválóbb művésze pályázott. Zilahy Gyula debreczeni és Komjáthy János kassai igazgató. Amint pályázatuk beérkezett, a debreczeni sajtó és a közönség két pártra szakadt. A szakadás nyomában megindult a korteszkedés és ebben a toll- és szóharcban mindkét pályázó kapott virágot és gáncsot egyviránt. A legutolsó órában aztán megváltozott a helyzet, amennyiben Komjáthy János visszavonta pályázatát és egy elegikus hangú levélben bejelentette a városi Tanácsnak, hogy megmarad Kassán és elhatározását meg is okolja részint azzal, hogy nem akarja a megélhetés kenyerét elvenni jó barátjától, pályatársától: Zilahytól, részint azzal, hogy a sajtó az ő szeretett városát megbántván, ő hű marad Kassához hálából.

Az úgy ekképpen a lovagiasság szabályai szerint Komjáthy és Zilahy szerint el lévén intézve, pusztán annyi megjegyzésünk van a Komjáthy János beadványára, hogy Zilahy Gyula talán úgy is csak megélt volna művészetéből, ha nem kapja is meg a debreczeni színházat, épp úgy mint Komjáthy János nem maradt volna kenyér nélkül, akár ha elesett volna a debreczeni és a kassai színház igazgatásától. Mindakettő művész és mint írásból tudjuk, Komjáthynek magán vagyonja is van. Ami pedig azt illeti, hogy Kassát a sajtó megbántotta, pusztá képzeldetés Komjáthy részéről, mert ebben a harcban több úthé Kassa város sem kapott, mint Debreczen. Mindezeket összevéve talán más oka lehetett a Komjáthy János visszavonulásának, amely okot azonban annál kevésbé keressük, mivel egészen jól elintéztünk tartjuk ezen lemondó levél közbenjöttével az ügyet és a magunk részéről igazságos dolognak tartjuk a Zilahy Gyula köztünk való maradását.

Mint már azt egy alkalommal elmondtuk, mi a Zilahy Gyula működésével a múltban és jelenben megvagyunk elégedve. És ha vannak, akik e sorok olvasásánál ezen kijelentésünket megmosolyogják és esetleg lekicsinylik művészeti kiválómunkát, rámutatunk azon cikkekre, amelyek akkor

láttak nyomdafestéket, mikor más szinigazgatók vezették színházunkat. Azon időkben is hangzottak el panaszok, a közönség egyrésze akkor is más igazgatót kívánt és mi nem ütköztünk meg a színházigazgatók értékének árhullámzásán, mert egy nézetlen a nagy közönség eszméi nem lehetnek. És mivel őszinték vegyünk színház kérdésekben, kijelentjük, hogy Zilahy igazgatása sem jobb, sem rosszabb, mint volt elődeinél. Hibák, fogyatkozások éppen úgy megestek a többi igazgatóknál is, ha azonban a városi Tanács, a szinügyi bizottság és a nagy közönség figyelemztette őket a bajok orvoslására, valamennyien igyekeztek jobban és tartalmasabb előadásokat tartani. Azt sem szabad elfeledni, hogy a színházlátogató közönségnek sem egyforma a kívánsága. Egyik része a klasszikus darabokat szereti, a másik az operettekért rajong, a harmadik a drámákban gyönyörködik, a negyedik a magyar népszínművek előadását kívánja és mindezekhez hozzájárul az is, hogy az új darabokat mindenki látni kívánja és az igazgatók kénytelenek igen sokszor a drága pénzen megvett vígszínházi malacságokat előadni és ha előadják, a nagy közönség egyik-másik része lelki csömört érez a piros színlapok megjelenése alkalmából. Egy szóval magunk is belátjuk, hogy nehéz dolog egy nagy színházat oly módon igazgatni, hogy a színházlátogató közönség örökké csak az elismerés virágait dobálja a világot jelentő deszkákra.

Ez azonban nem zárja ki azt, hogy a debreczeni színház igazgatója meg ne kísérleljen mindent arra nézve, hogy a jövőben a jogos és jogtalan panaszok el ne némuljanak. A kritikából okuljon Zilahy Gyula és szedje össze művészi tudását, tehetségét és ezeket egybekapcsolva a kötelesség tudatával igyekezzék a jövőben oly társulatot szervezni, mely minden irányban megnyerje a színházlátogató közönség tetszését és megelégedését. Ezt méltán elvárhatjuk tőle, miután művész lélek és azon feltételek, melyekkel a színházi vezetés jövő ciklusát átveszi, kedvezők reá nézve annyival is inkább, mivel a helyének felemelésével nagyobb jövedelemre számíthat.

És mi hisszük, hogy Zilahy Gyula *egész emberre* lesz a szerződésben vállalt kötelezettségeinek és be fogja igazolni azon hitünket, hogy ő nemcsak verbéli, nagytudású művész ember, de egy szermszind jó igazgató is, akinek szívében a megélhetés törekvésén kívül meggyőződésé kívülről azon gondolat, hogy a közönség nagy részének iránta megnyilvánuló sokonszenvét magas szintre emelendő színház estékkel kell meghálálnia.

Koncz Ákos.

Hírek.

— **Pályázati hirdetmény.** Debreczen sz. kir. város törvényhatóságának az alábbi határidő lejárta után tartandó legközelebbi bizottsági rendes közgyűlésen elhalálózás folytán megüresedett két tanácsnoki állás fög választás utján betöltetni. Ezen állás mindegyike évi 4000 korona fizetés és 600 korona lakpénzzel

van egybekötve, de az újabb szervezeti szabályzat a fizetés 5600 koronában s a lakbért 1000 koronában kívánja megállapítani s ezen együtt 2000 koronát tevő különbözetet a folyó év végéig drágasági pótlék címén folyósítva van. Felhívom mindazokat, akik ezen állásokra pályázni kívánnak s az 1883. évi I. t.-c. 3. §-ban körülírt minősítést kimutatni képesek, hogy kellően felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám, mint a kijelölt választmány elnökéhez folyó év március hó 30. napjának délután 5 órájáig annyival is inkább benyújtsák, mert a későbbben érkező pályázati kérvények figyelembe vételni nem fognak. Ez alkalmommal a választás folytán esetleg megüresedő állásokra is pályázat nyitattik. Debreczen, 1910 március 7. *Domahidy Elemér* s. k. főispán.

— **Miért nem lehet életbeléptetni az adótörvényeket?**
A Magyar Gyáriparosok Országos Szövetsége igen érdekes és beható fölterjesztést intézett ma Lukács László pénzügyminiszterhez, melyben részletesen fölírja, hogy az 1909. évi új egyenes-adó-törvényeket miért nem lehet 1911. január 1-én életbeléptetni. A szövetség két részre osztja az életbeléptetés ellen szóló érveket. Egyfelől magunknak a törvényeknek szövegében találja meg azokat az okokat, melyek okvetlenül megkívánják, hogy az adóreform meg az első adókievítés előtt módosítsanak. Másrészt pedig a szövetség kimutatja, hogy az új törvény életbeléptetésének oly fizikai akadályai vannak, amelyek teljeséggel lehetetlennek teszik, hogy azok bármely szövegben is a jövő év elején valóssá váljanak. A törvények ma szerkezete, a gyáriparosok érvelése szerint először azért szor reformra, mert az új kereseti adó és az új jövedelmi adó között nincs meg a kellő harmónia s ha mai szövegében megmarad az általános kereseti adóról szóló törvény, akkor a kincstár károsítani fogja, ellenben az adózkora nézve lehetetlennek teszi, hogy ugy onnál az adómnél, mint a jövedelmi adónál helyes vállalomásokat tegyenek. Az új törvények módosítása sürgősen szükséges azért is, mert a kormány eredeti javaslatával szemben a képviselőház két oly módosítást fogadott el, mely teljesen képtelen helyzetet teremtené életbeléptetésük esetén. Ezek egyike előre megakadályozná a korlátolt felelősségű társaságok alakulását; a második képviselőházi módosítás szerint pedig az ipari részvénytársaságok értékesítkenési tartalkéj, s a biztosító intézetek díjtaralkéjai adó al vettetének, amely intézkedés megrendítené legszilárdabb vállalatunkat, ami példátlan az egész európai törvényhozásban. Másodsorban azonban fizikai lehetetlenség is 1910. január 1-én életbeléptetni az új adótörvényeket, még pedig abból az egyszerű okból, mert az idei évnek első fele eltelten telik el, ami azt jelenti, hogy még a régi törvényeknek alapuló 1910-es adókievítés sem lehet megkezdeni. Ha pedig ez az adókievítés az év második felében meg is lesz indítható, annyira el fogja foglalni az adókievítő gépezetet, hogy még az idén az új törvényeknek nyugvó, sokkal bizonyultabb újabb adókievítés megkezdeni vagy éppen véghez vinni fizikailag lehetetlen. Mind-ezek alapján a Magyar Gyáriparosok Országos Szövetsége arra kéri a pénzügyminisztert, hogy vegye föl programjába az új adótörvények életbeléptetésének elhalasztását s azok novelláris módosítását.

— **A színházról.** A városi tanács a színházi bérlet kérdésében döntött és azt Zilahy Gyulának adta, miután Komjáthy János kassai szinigazgató visszavonta pályázatát.

— **A városi mérnökök kongresszusa.** A városi mérnökök helyzetük javítása érdekében kongresszust tartanak, melyet a Szalay Lajos Versecz városi mérnök vezetésével működő előkészítő bizottság április negyedikére hívott egybe. A kongresszusnak, mely különböző ünnepségekkel és kirándulásokkal lesz egybekötve, K. Jonas Ódon műfegytemi tanár lesz az elnöke. A kongresszusra a vidéki városi mérnökök közül rendkívül sokan randúlnak fel a fővárosba, ahol a szorgalmazás miltűdő előkészítő-bizottság jó előre szobákat foglal le egyes szállókban a kongresszus tagjai részére. Ennek pontos és gyors keresztülvethése érdekében ajánlatos, hogy a kongresszuson rész-

venni szándékozik minél hamarabb jelentkezzenek. A kongresszus rendkívül fontos és a városi mérnökök minden sérelmét felélelő kongresszusi tárgysorozat több oldalról való részletes megvitatása érdekében kivánatosnak tartja a rendező-bizottság, hogy a városi mérnökök minél nagyobb számban vegyenek részt a kongresszuson. A tanácskozsásokat a Magyar Mérnök-és Építészegylet helyiségeiben fogják megtartani. Ezeket az egyesület, a kongresszust előkészítő bizottság kérelmére, a legnagyobb készséggel engedte át a kongresszus előjaira. A kongresszus tárgyalni fogja a városi mérnökök alakítandó központi szervezetének kérdését, a városi mérnökök sérelmeit a belügyminiszterium által a városoknak kiutalt segélyek szétosztása körül és a városok által tervebe vett fizetésrendezés előkészítésénél történt hátrébe szorításuk dolgát, valamint a belügyminiszteriumban szervezendő városi műszaki osztály kérdését. A kongresszusra már eddig is igen sokan jelentkeztek.

— **A városok segítése.** Mint vasárnapi számunkban már megírtuk, a városok országos kongresszusi szervezetének állandó bizottsága ezen a héten tárgyalja az államsegélyről készített törvénytervezetet és az ugyanarról kidolgozott Lukács féle tervezetet. Lukács Ödön nagyváradai városi tanácsos ugyanis a városok állami funkcióinak költségeit veszi alapul a részletes ki-számításánál. Az egyes városok állami funkciók végzéséért a következők összeggel terhelték költségvetéseiket: Szeged 501.578, Kolozsvár 353,180, Pozsony 406.172, Nagyvárad 328.620, Szabadka 367.342, Arad 276.896, Debreczen 352.506, Győr 232, 751, Hódmezővásárhely 197.480, Temesvár 238.380, Pécs 206.993, Sopron 173.574, Kecskemét 217.597, Miskolc 168.270, Ujvidék, 167.178, Kassa 198.153, Szatmárnémeti 114.895, Székesfehérvár 141,455, Marosvásárhely 131.566, Zombor 133.973, Versecz 116,775, Pancsova 80.573, Baja 88,004, Komárom 83.223, Selmecz-és Bélabánya 69.752 koronával. A kiadásokkal szemben a kimutatás szerint a városok az államsegélyből százalék arányában és számszerűsítve a következők összegekben részesülnek: Szeged 401.463 (80 százalék), Kolozsvár 317.862 (90 százalék), Pozsony 284.320 (70 százalék), Nagyvárad 262.896 (80 százalék), Szabadka 257.139 (70 százalék), Arad 249.206 (90 százalék), Debreczen 211.503 (60 százalék), Győr 209.476 (90 százalék), Hódmező-vásárhely 177.732 (90 százalék), Temesvár 176.866 (70 százalék), Pécs 165.599 (80 százalék), Sopron 156.216 (90 százalék), Kecskemét 152.318 (70 százalék), Miskolc 151.443 (90 százalék), Székesfehérvár 137,309 (90 százalék), Marosvásárhely 118.409 (90 százalék), Zombor 111.178 (80 százalék), Versecz 106.097 (90 százalék), Pancsova 8857 (100 százalék), Baja 7704 (90 százalék), Komárom 74.900 (90 százalék), Selmeczbánya és Béla-bánya 62.777 korona (90 százalék). A törvényhatósági joggal fölruházott városok összesen 5.379,895 koronát fordítanak az állami teendők elvégzésére s ennek ellenében a kimutatás szerint az államtól 4.342.265 koronát kapnának hozzájárulásként.

Szerkesztői üzenetek.

H. H. Hódmezővásárhely. Leveled vettem és az abban kifejtettekhez hozzájárulok. Légy szives sürgetni az érdeklődőket. Levelem meg.

F. Szatmár Ugy lesz, ahogy kívánod. A napot jelezni fogom.

Tomesvár. Szivesen látunk.

4055. sz.
1910.

Versenytárgyalási hirdetés.

Debreczen sz. kir. város belterületén levő utcák és tereknek 1910. évi nyár folyamán eszközöndő utca locsoláshoz szükséges fuvarozás biz-tosítására 1910. évi március hó 23-án délelőtt 11 órákor a városházán levő könyvtár teremben zárt ajánlati verseny tartatik.

Az ajánlatok zárt, lepecsételt borítékban 1910. évi március hó 23-án d. e. 10 óráig a polgármesteri hivatalba adandók be.

Bánatpénzül 150 korona készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban az ajánlat benyújtása előtt a házépítárnál leteendő s a letéti jegy az ajánlatához melléklendő.

Ajánlat csak a város által kiadott ajánlati űrlapon tehető.

A vállalati feltételek a mérnöki hivatalnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők s ajánlati űrlap ugyanott díjtalanul adatik.

Az ajánlat borítéka 5 pecséttel lepecsételtendő; a borítékon kívül jelzendő, hogy az *„Ajánlat a 4055—1910. sz. versenytárgyalási hirdetésben k-i-rt utca locsolási fuvarozásra.”*

Tartozik vállalkozó ajánlatába kitenni, hogy a helyi viszonyokat és feltételeket ismeri, s azokat magára nézve kötelezőknek elfogadja.

A városi Tanács fenntartja magának a jogot, hogy a beérkezendő ajánlatok közül szabadon választhasson, vagy azok mellőzésével a fuvarozást más uton biztosíthassa.

Debreczen, 1910. évi március hó 17-én.

A városi Tanács.

„Ős Debreczen.”

Elbeszélések Debreczen múltjából.

Írta: **Koncz Ákos.**

A fővárosi és vidéki sajtó a legnagyobb elismeréssel emlékezett meg ezen kötetéről, mely Debreczen múltját rajzolja meg megáfűnyölő o o tollal. o o

Ára 3 korona.

Tiszviselőknak, tanároknak, tanítóknak, nyilvános könyv-
o o tárnaknak, egyleteknak és tanulóknak 2 kor. o o

Kapható a szerzőnél:

Városház, földszint, 7-ik számú ajtó (közlelvőltár).

121/1910. sz. ő. b.

Hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város szegényügyi bizottsága az 1894—1910. sz. tanácsai határozatban nyert megbízás alapján pályázatot hirdet a városi szegényház szükségletének 3 évre fedezésére céljából 100 férfi ing, 100 lábravaló, 60 öltöny nyári vászonruha, 100 drb. szalmazsák, 60 drb. sapka, 60 öltöny téli férfi ruha, 50 pár csizma, 100 drb. csujta fedővel és 20 drb. pokrócnak zárajánlati verseny útján biztosítására.

A részletes feltételek, valamint a szállítandó ruhaneműk mintái és azoknak minősége Kiss Lajos szegényházi gondnoknál az intézeti telepen bármikor megtekinthetők.

Az ajánlati kérvények és azokhoz szükséges arjegyzékek és kelme minták Vecsey Imre városi főjegyző urhoz idézendők, és a f. évi április hó 5-ik napjának déli 12 óráig beadandók, mivel a később érkező kérvények a versenytárgyaláson figyelembe nem fognak vétetni.

Debreczen, 1910. évi március hó 9.

Városi szegényügyi bizottság.

!! MEGJELENT !!

□ A VÁROSI TANÁCS KIADÁSÁBAN □

DEBRECZEN SZAB. KIR. VÁROS ÉRVÉNYBEN LÉVŐ SZABÁLYRENDELETEI NEK GYŰJTEMÉNYE.

Az 564 oldal terjedelmű vaskos kötet ára
2 KORONA.

Kapható a városi könyvnyomda-vállalat író-
dájában. **Kossuth-utca, városház-épület.**

35,767 szám.
VIII. 3. 1910.

I.

Pályázati hirdetés.

A Budapesten és Kolozsvárott tartandó gyümölcsészeti tanfolyamokra.

Budapesten (a m. kir. Kertészeti tanintézetben) folyó évi április 11-től 16-ig; Kolozsvárott (a m. kir. Gazdasági Akadémiánál) folyó évi április 18-tól 23-ig gyümölcsészeti tanfolyam fog tartatni.

Célja ezen tanfolyamoknak:

a) hogy a fiatalabb lelkészekben a gyümölcs-tenyésztés iránti érdeklődés felkeltessék s nekik alkalom adassék arra, hogy a gyümölcs-tenyésztésben némi kiképzést nyerjenek;

b) hogy a fatermesztésnek, a fa nemesítésének s a gyümölcs értékesítésének feltételeit, módját és természetes követelményeit megismerve és megkedvelve, e hasznos és nemesítő foglalkozásnak az életben mivelői, tanítómesterei és buzgó terjesztői legyenek.

A két tanfolyam mindegyikére külön-külön csak 12 lelkész fog az állam költségére felvételt s ezek egyenként 32 kor. utazási átalányt és napi 5 kor. ellátási díjat kapnak.

Felhivatnak azok a lelkészek, akik ezen tanfolyamokon résztvenni óhajtanak, hogy 1 koronás bányegyel ellátott kérvényeiket — ha Budapestre folyamodnak f. évi március hó 20-ig, ha pedig Kolozsvárra, március hó 31-ig bezárólag — közvetlenül hozzám terjeszték fel.

Ezen határidőn túl beérkező kérvények nem fognak figyelembe vétetni.

A kérvényben a folyamodó lakhelye (vármegye, község), életkora, nyelvismerete, valamint az is felmentendő, hogy a vidék, melyen lakik, kedvező-e a gyümölcsstermelésre.

Az a lelkész, aki már ily tanfolyamon részt vett, nem pályázhatik. Segéd lelkészek sem vétetnek fel.

Az állami ellátási díj mellett felveendő lelkészeknél fel fog még vétetni a két tanfolyam mindegyikére 3–4 földbirtokos vagy gazdatiszt is, akik azonban állami ellátásban nem részesülnek. Ez utóbbiak kérvényeiket folyó évi március hó 20-ig terjeszték be közvetlenül hozzám.

Budapest, 1910 február hó 14.

M. kir. Földmivvelésügyi miniszter.

35,767. szám.
VIII. 3. 1910.

II.

Pályázati hirdetés.

A Keszthelyen, Tordán és Lőcsén tartandó gyümölcsészeti tanfolyamokra.

1. Keszthelyen (a m. kir. Gazdasági Akadémiánál) április 11-től 20-ig.

2. Tordán (az Állami Kertmunkás Iskolánál) április 15-től 24-ig.

3. Lőcsén (az Állami Kertmunkás Iskolánál) május 2-től 11-ig gyümölcsészeti tanfolyam fog tartatni.

Célja ezen tanfolyamoknak:

a) hogy a fiatalabb és a fatermesztés iránt érdeklődő tanítók a fajsokola kezelésben és gyümölcs-tenyésztésben úgy elméletileg, mint gyakorlatilag kiképzést nyerjenek;

b) hogy a tanfolyamot sikerrel végzett tanítók a fatermesztés és gyümölcsstermelést iskoláikban nagyobb sikerrel taníthassák és

c) hogy működésök helyén a gyümölcsstermeléssel foglalkozó gazdáknak a gyümölcsfák nemesítésében, kezelésében és gondozásában, valamint a gyümölcs értékesítését illetőleg, kellő utmutatást adhassanak.

Minden egyes tanfolyamra csak 16 tanító fog az állam költségére felvételt s ezek egyenként 30 kor. utazási átalányt és napi 4 kor. ellátási díjat kapnak. Oly tanító, aki ily tanfolyamon már részt vett, vagy aki fajsokolájáért földhitelintézeti pályadíjat nyert, nem pályázhatik. A felvételnél az orvos részünkel előnyben, akik gazdasági ismétlő iskolát vezetnek, továbbá azok, kik oly járásból valók, amelyből ily tanfolyamon még egy tanító sem volt.

Felhivatnak azon gazdasági ismétlő iskolai tanítók és fajsokolát kezelő néptanítók, akik ezen tanfolyamokon részt venni óhajtanak, hogy 1 koronás bélyeggel ellátott kérvényeiket, ha — Keszthelyre folyamodnak, f. évi március hó 20-ig, ha Tordára folyamodnak, folyó évi március hó 25-ig, ha pedig Lőcsére folyamodnak, f. évi április hó 20-ig bezárólag — közvetlenül hozzám terjeszték fel.

Ezen határidőn túl beérkező kérvények nem fognak figyelembe vétetni.

A kérvényben a folyamodók lakóhelye, (vármegye és község) életkora, nyelvismerete s fajsokolában töltött edigi működése, valamint a kezelésére bizott fajsokola terjedelme is megjelölendő s ez adatok valósága közvetlen iskolai hatóság által is igazolandó.

Az állami ellátási díj mellett felveendő tanítóknál kívül mindegyik tanfolyamra fel fog még vétetni 3–4 földbirtokos, gazdatiszt vagy kert tulajdonos is, akik azonban állami ellátásban nem részesülnek. Ez utóbbiak kérvényeiket folyó évi március hó 20-ig ugyan-csak hozzám terjeszték be.

A tanfolyamot állami költségén végzett hallgatók az országos gyümölcsészeti és fatermesztési miniszteri biztos, vagy helyettese jelenlétében elméleti és gyakorlati vizsgát tesznek és ennek eredményéről bizonyítványt nyernek.

Budapest, 1910 február hó 14.

M. kir. Földmivvelésügyi miniszter.